

A Győri Ítéltábla
Pf.V.20.177/2016/4/I.szám

A Győri Ítéltábla dr.Boda László ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Czilli Teréz ügyvéd által képviselt alperes ellen tartozás megfizetése iránt a Veszprémi Törvényszék előtt folyamatba tett perében Veszprémben, 2016.évi június hó 9.napján 1.P.20.106/2016/12.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 13.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.427.284 forintot, ezen összegből 4.864.080 forint után 2015.december 3.napjától december 31.napjáig évi 1,5 %, 2016.január 1.napjától a törvényes mértékű késedelmi kamatát és 525.600 forint perköltséget.

Ítéletének tényállásában rögzítette, hogy az "A" Kft. ügyvezetője az alperes volt 1999.december 21-től 2010.december 20.napjáig. A Veszprém Megyei Bíróság, mint Cégbíróság 2010.november 26.napján kelt végzésével a céget eltiltotta a további működéstől, egyben megszüntnek nyilvánította és elrendelte kényszer végelszámolását. A cég 2010.december 20.napja óta kényszer végelszámolás alatt állt.

A Veszprém Megyei Bíróság 4.Fpk..../5.sorszámú végzésével elrendelte az "A" Kft. felszámolását, a felszámolás kezdetének időpontja 2011.március 2. A felszámolási eljárásban a felperes 5.603.500 forint összegű hitelezői igényt jelentett be. Ezen hitelezői igénye a felperesnek azon alapult, hogy a Győri Ítéltábla a Gf.IV..../2008/3.számú ítéletében - a Veszprém Megyei Bíróság/2007/31.sorszámú ítéletét részben megváltoztatta - 4.864.080 forint és ennek 2007.január 22.napjától járó kamatai, valamint 264.480 forint perköltség megfizetésére kötelezte jogerősen az "A" Kft-t.

Az "A" Kft-t a felszámolás következtében 2012.február 28.-i hatállyal törölték a cégjegyzékből, egyben megállapítást nyert, hogy a hitelezői igény kielégítésére nincs fedezet.

A Veszprémi Törvényszék az .../2012/43.sorszámú ítéletében megállapította, hogy az alperes az "A" Kft. ügyvezetőjeként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését megghiúsította. A Győri Ítéltábla a Pf.V..../2015/16/I.sorszámú ítéletével azzal a szövegezésbeli

pontosítással hagyta helyben a törvényszék ítéletét, hogy alperes neve alperes hitelezői igények kielégítését 5.427.284 forint erejéig hiúsította meg.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a Cstv.33/A.§-ára alapított keresetét megalapozottnak ítélte.

Álláspontja szerint a Cstv.33/A.§-ában rögzített szabályozásból kitűnően az első lépcsőben kerül feltárára a felelősség megállapításához szükséges tényállás, így ezen perben kell lefolytatni mind a jogalap, mind az összecszerűség tekintetében a szükséges bizonyítási eljárásokat. A marasztalási perre a felszámolás jogerős befejezését követően kerülhet sor, akkor, amikor realizálódik a vezető felelőssége a hitelezőkkel szemben. Ez a felelősség másodlagos, kizárólag az adós vagyonából ki nem elégített olyan követelések tekintetében áll fenn, amelyek kielégíthetők lettek volna, ha a vezető nem sérti meg a reá irányadó előírásokat.

A vezető tisztségviselő helytállási felelősségének megállapítását követő marasztalási perben kizárólag az vizsgálendő, hogy az adós vagyonából ki nem elégíthető és a marasztalási per tárgyává is tett felperesi hitelezői igények együttes összege meghaladja-e a megállapítási perben meghatározott összeget. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Cstv.33/A.§-a alapján indított per nem kártérítési per, ezért a bíróságnak nem a Ptk.339.§./1/ bekezdése szerinti törvényi feltételek fennállását kell vizsgálnia.

Az alperes felelősségét a Veszprémi Törvényszék az 1.P..../2012/43.sorszámú ítélettel megállapította, amely a Győri Ítéltábla Pf.V.../2015/16/I.számú ítéletével emelkedett jogerőre. Így az ítélethez fűződő, a Pp.229.§-a szerinti jogerő folytán a marasztalás iránti perben az alperes már nem hivatkozhat arra, hogy felelőssége nem áll fenn, illetve, hogy a felperes elmulasztotta a kárenyhítési kötelezettségét.

Jelen perben kizárólag a megállapítás iránti perben hozott jogerős ítélet szerint, a hitelezői igények kielégítésének megghiúsításából a keresetet előterjesztő hitelezőt megillető összeg meghatározására kerülhet sor, felelősség jogalapja azonban ismételten nem vizsgálható.

Hangsúlyozta, hogy a Cstv. ezen rendelkezései speciális, sajátos helytállási felelősséget teremtenek, amelynek alapja ugyan az adós társasággal szembeni követelés, de amit a megállapításban hozott jogerős ítélet alapoz meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Igényt tartott a felmerült első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint a felperes nem tett eleget a régi Ptk.340.§./1/ és /2/ bekezdésében rögzített kárenyhítési kötelezettségének, amikor a per alapjául szolgáló közös költség tartozás kiegyenlítése fejében nem fogadta el a "B" Kft-től a társaság által felajánlott lakás ingatlant.

Kiemelte a felperes felelős azért, hogy a keresettel érvényesített követelése a mai napig nem térült meg.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a fentiekkel kapcsolatos bizonyítás iránti indítványát indokolás nélkül megtagadta.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet számára rendkívül méltánytalan és sérti a Ptk.4.§./1/ és /4/ bekezdését, valamint 5.§./1/ és /2/ bekezdését.

Hangsúlyozta, hogy a Csődtörvénynek az elsőfokú ítélet indokolásában hivatkozott szabályait nem lehet önmagukban, a régi Ptk. első részében előírt általánosan követendő magatartási normáitól függetlenül alkalmazni.

Hivatkozott arra, hogy felperes nem a régi Ptk. és az új Ptk. általánosan elvárható magatartási szabályait követi, amikor a részére kártérítésként felajánlott teljesítést visszautasította és tőle jelentős összeget követel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna a felperes azon felróható magatartását, hogy a kára teljes megtérülését biztosító, részére felajánlott teljesítést visszautasította.

Előadta, hogy a jogerős ítélet ellen a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a Kúria az alperes által felülvizsgálattal támadott döntést hatályában fenntartotta.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben megalapozott tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. Az alperesi fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Cstv.33/A.§-ában rögzített szabályozás értelmében az első lépcsőben került feltárára a felelősség megállapításához szükséges tényállás. Ezen perben került lefolytatásra a jogalap és az összecszerűség tekintetében a szükséges bizonyítási eljárás. A második lépcsőben a marasztalási perre a felszámolás jogerős befejezését követően kerülhet sor, amikor már realizálódik a vezető felelőssége a hitelezőkkel szemben.

A marasztalási perben pedig csak az vizsgálendő, hogy az adós vagyonából ki nem elégíthető és a marasztalási per tárgyává is tett felperesi hitelezői igények együttes összege meghaladja-e a megállapítási perben meghatározott összeget.

Egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy a Cstv.33/A.§-a alapján indított per nem kártérítési per, ezért a Ptk.339.§./1/ bekezdése szerinti törvényi feltételek fennállta nem vizsgálható. Így az ítélet tábla megítélése szerint az alperes által hivatkozott, a Ptk.340.§./1/ és /2/ bekezdésén alapuló kárenyhítési kötelezettség szóba sem jöhet már jelen eljárásban.

A fenti indokok alapján az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a kárenyhítési kötelezettséggel kapcsolatos bizonyítási indítványt, mivel ezen bizonyítási eljárás a jelen per eldöntése szempontjából nem releváns. E körben figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperes előadása szerint a Kúria a Győri Ítélet tábla Pf.V..../2015/16/I.számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az alperes peresztes lett, ezért a Pp.78.§./1/ bekezdése szerint a felperes másodfokú per költségeinek a megfizetésére ő köteles.

A másodfokú eljárásban az alperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a Pp.78.§./1/ bekezdés és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a értelmében a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

ő, 2016.évi november hó 24.napján

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó